

11. funkční období

326

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací
Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci
v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017)

2018

N á v r h u s n e s e n í

Senátu Parlamentu České republiky

Senát

Vyslovuje souhlas s ratifikací Úmluvy Rady Evropy o filmové koprodukcii v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017).

Předkládací zpráva pro Parlament České republiky

Na základě usnesení vlády ze dne 15. srpna 2018 č. 529 vláda České republiky vyslovila souhlas se sjednáním Úmluvy Rady Evropy o filmové koprodukcí v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017).

Členství České republiky v Radě Evropy

Česká republika je členem Rady Evropy od 30. června 1993 a od svého přistoupení se aktivně podílí na plnění mise a cílů této organizace, spočívajících ve vytvoření společného demokratického a právního prostoru, který zaručuje dodržování lidských práv, demokracii a respektování zákonů. Rada Evropy pokrývá všechny důležité otázky, kterými se evropská společnost zabývá, a její pracovní program zahrnuje mimo jiné aktivity v oblasti kultury. Výše uvedené cíle organizace naplňuje kromě jiného prostřednictvím mezinárodních úmluv, mezi které patří i Evropská úmluva o filmové koprodukcí, tvořící základní právní rámec pro realizaci mezinárodních filmových koprodukcí mezi jejími signatáři.

Cílem úmluvy je podpořit vznik kvalitních evropských filmů, na jejichž výrobě se s ohledem na finanční náročnost podílí několik koprodukcujících zemí. Úmluva stanoví, jak v takových případech postupovat.

Mezinárodní filmové koprodukce

Mezinárodní filmová koprodukce je institut spolupráce dvou a více producentů z různých států na výrobě společného audiovizuálního díla. Jedná se o spolupráci jak ve smyslu kumulace finančních prostředků, kdy každý přispívá částí výrobních nákladů výměnou za podíl na zisku z exploatace filmu, tak ve smyslu participace umělecké a tvůrčí.

Náležitosti uvedené spolupráce jsou podrobně ukotveny v tzv. koprodukční smlouvě mezi dotýcnými koproducenty, a to včetně finančního plánu a výše procentních finančních vkladů výrobního rozpočtu každého z koproducentů. Finanční prostředky každého koproducenta mohou pocházet z různých zdrojů, zpravidla z národních fondů, od provozovatelů televizního vysílání, distributorů, soukromých investorů a partnerů, včetně vkladů samotného producenta.

Ve všech evropských zemích je podpora filmové výroby zajišťována kromě soukromých prostředků i prostřednictvím státních filmových institucí financovaných státem nebo z jiných zdrojů (parafiskální poplatky audiovizuálního odvětví).

Filmy tvoří nezastupitelnou součást kultury a umění každé země. Vyprávějí národní příběhy, používají národní jazyk a zobrazují prostředí, v němž žijeme. Jsou součástí národní identity. Pro vznik jednoho českého filmu je potřeba investice v průměru okolo 30 milionů korun (v případě výpravných filmů historických nebo pohádek je to více, až 80 mil. Kč), která je vzhledem k malému trhu, omezenému na česky mluvící diváky, ve většině případů nenávratná.

Státní podpora, která kryje jen část rozpočtu podporovaných filmů (cca 20–30 %), tak umožňuje realizaci finančně či umělecky náročnějších snímků. Tuzemský trh většiny

členských států je ale příliš malý na to, aby mohl samofinancovat národní filmovou výrobu jako celek. Zisky z distribuce filmů nepokryjí výrobu dalších filmů, a proto zde nemohou ani fungovat velká, soběstačná studia, která by tento obchodní model mohla provozovat.

Důvodů je několik: velikost národních trhů, absence velkých studií, která by ze zisků z distribuce dokázala financovat svou produkci, fragmentace evropského audiovizuálního trhu a další. V evropském prostředí se jedná o běžný stav, jedinou světovou výjimkou jsou země, v nichž je příslušný domácí trh dostatečně velký, aby udržel filmařskou aktivitu bez větší intervence veřejného sektoru – Spojené státy americké (Hollywood), Indie (Bollywood) a v posledních letech i Čína.

Z uvedených důvodů dochází ke spolupráci mezi producenty jednotlivých zemí vytvářením filmových koprodukcí. Mezinárodní koprodukce producentovi umožňují získat subvence z jiných národních zdrojů a zároveň evropských fondů (Eurimages a Media), čímž se rozšiřuje škála možných financíerů a pochopitelně se tak navyšuje rozpočet. Kromě výhod v oblasti financování mají filmy natočené v koprodukci mnohem větší šance dostat se do mezinárodní distribuce a přilákat výrazně více diváků.

Podle poslední statistiky Evropské audiovizuální observatoře z února 2018 evropské koprodukce generují průměrně třikrát vyšší návštěvnost než čistě domácí filmy (v součtu za posledních deset let).

Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci

Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci (ETS č. 147), dále jen „Úmluva“, byla otevřena k podpisu dne 2. října 1992, vstoupila v platnost dne 1. dubna 1994 a dosud byla ratifikována 43 členskými státy Rady Evropy.

Hlavním cílem Úmluvy je podpořit spolupráci mezi stranami zavedením ustanovení o minimálních standardech, za účelem usnadnění financování tvorby a výroby mezinárodních filmových koprodukcí. Základem úspěchu Úmluvy z roku 1992 byl její přínos v oblasti filmových koprodukcí ve smyslu vytvoření jednotného právního základu upravujícího vícestranné filmové spolupráce mezi smluvními státy Úmluvy, tedy poskytnutí platformy pro systematictější a jednodušší realizaci filmových koprodukcí, a tedy rozvoj evropské kinematografie jako celku.

Prostřednictvím Úmluvy se jednotným právním rámcem definují postupy a parametry pro to, aby díla, která nejsou svým financováním a uměleckou účastí 100% národní, mohla prostřednictvím svých producentů mít k podpoře ze státních zdrojů stejný přístup jako díla národní. Úmluva však nezakládá nárok žadatele na poskytnutí dotace – o dotaci rozhodují odborné rady státních fondů, resp. obdobných institucí. Úmluva pouze stanoví nárok žadatele žádat o dotaci i v případě, kdy dílo není 100% národní, ale vzniká v koprodukci dvou a více členských států Úmluvy za použití finančních prostředků z těchto dalších států. Cílem Úmluvy je tak podpořit vznik kvalitních evropských filmů, na jejichž výrobě se s ohledem na finanční náročnost podílí několik koprodukujících zemí, a Úmluva stanoví, jak v takových případech postupovat.

K tomu, aby mezinárodní koprodukce získala právo žádat v národních institucích o podporu stejně jako národní film, vydávají tyto národní instituce na základě parametrů definovaných v Úmluvě tzv. koprodukční statut. Mezinárodně koprodukované filmy usilující o podporu více státních filmových institucí musí prostřednictvím každého svého producenta předložit ve svých národních institucích totožné dokumenty, potvrzující shodu na spolupráci

na společném dílu, a to jak ve smyslu jeho financování, tak ve smyslu uměleckém. Národní instituce si vzájemně potvrdí shodu dokumentace podané každým producentem díla a dílu vydají tzv. koprodukční statut, opravňující koproducenty podat žádost o podporu na každé jedné národní instituci. Získání koprodukčního statutu je nezbytné i pro filmová díla, která chtějí žádat o peníze z evropského fondu Eurimages. Fond Eurimages vznikl při Radě Evropy jako fond na podporu výroby, šíření a dalšího využití evropských filmových děl a je na Úmluvu přímo navázán. Z tohoto fondu byla podpořena celá řada filmových děl vyrobených v české koprodukci a podpis revidované Úmluvy má pro ČR v tomto ohledu zásadní význam. ČR přispívá do Fondu Eurimages ročním příspěvkem, jehož výše není stabilní a vypočítává se dle různých ekonomických i kulturních ukazatelů. Například v roce 2017 činil 334 988 €, nicméně ČR ve zmiňovaném roce získala v soutěži mezinárodních projektů ucházejících se o finanční podporu Eurimages podporu ve výši 606 612 €.

ČR je jedna z mála členských zemí, která má za posledních pět let svého členství v tomto fondu pozitivní finanční bilanci – finanční vklad ČR je převyšován výnosem z něj. Česká republika Úmluvu z roku 1992 podepsala ve Štrasburku dne 24. února 1997 a vstoupila pro ni v platnost dnem 1. června 1997. Při podpisu bylo učiněno prohlášení, že orgánem příslušným ke schvalování žádostí o udělení koprodukčního statutu je Státní fond České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie (sdělení Ministerstva zahraničních věcí 26/2000 Sb. m. s.). Na základě zákona č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu), ve znění zákona č. 139/2016 Sb., přiděluje koprodukční statut podle Úmluvy Státní fond kinematografie.

Revize Úmluvy

Za více než dvacet let od přijetí Úmluvy z roku 1992 se toho v oblasti evropské filmové produkce mnoho změnilo. Nové technologie proměnily způsoby výroby, distribuce i zpřístupňování filmu, rozvinulo se financování z veřejných zdrojů na celostátní i regionální úrovni, znásobily se daňové pobídky a mnoho menších evropských zemí nyní ve svém filmovém průmyslu usiluje o rozšíření mezinárodních aktivit. V obecnější rovině se filmový průmysl stává stále přístupnějším pro spolupráci s partnery po celém světě. Tyto okolnosti si vyžádaly bezpodmínečnou revizi Úmluvy tak, aby odrážela změny v oboru a byla i nadále účelná.

V návaznosti na fórum pro politiku v oblasti filmu s názvem „Shaping Policies for the Cinema of Tomorrow“ („Utváření politik pro potřeby filmu zítřka“, Krakov, 11.–13. září 2008) řídící výbor Rady Evropy pro kulturu (CDCULT – předchůdce CDCPP) na svém plenárním zasedání v roce 2011 jednal o významu Evropské úmluvy o filmové koprodukci a potřebě zajistit její účelnost i do budoucna.

Představitelé CDCULT se dohodli na podstatě možné revize Úmluvy, rozhodli o provedení hodnotící studie a vypracovali plán tohoto procesu. Zhodnocením provádění Úmluvy byl pověřen britský poradce a specialista v oblasti řízení kultury a médií Jonathan Olsberg, který vedl rozhovory se zástupci vnitrostátních veřejných fondů, příslušnými vnitrostátními orgány i profesionály ze soukromého sektoru (například filmovými producenty a advokátními kancelářemi, které se specializují na sjednávání koprodukcí).

Výsledkem byla zpráva nazvaná „Evaluation and Proposed Revisions of the European Convention on Cinematographic Co-production“ (Zhodnocení a navrhované revize Evropské úmluvy o filmové koprodukci), která byla poprvé předložena v únoru roku 2012. Tato zpráva ukázala, že Úmluva je pružným a snadno použitelným nástrojem, který umožňuje bezproblémovou interakci s vnitrostátními předpisy i stávajícími dvoustrannými

koprodukčními smlouvami a který ve filmovém průmyslu přispěl k rozvoji osvědčených postupů vnitrostátních správních orgánů i filmových producentů. Zpráva potvrdila, že Úmluva přispěla také k nárůstu počtu evropských filmových koprodukcí a zajistila těmto koprodukcím větší potenciál distribučního oběhu za hranicemi koprodukujících zemí. Olsbergova studie však zároveň ukázala, že tento nástroj naléhavě vyžaduje přizpůsobení novým technologiím, současným diverzifikovaným možnostem financování v různých zemích, hospodářským a finančním změnám ve filmovém průmyslu a rostoucí tendenci navazovat koprodukce se zeměmi mimo Evropu.

V průběhu roku 2012 se dvakrát sešla skupina pěti expertů zastupujících evropský nezávislý filmový průmysl, která Olsbergovu zprávu a doporučení v ní obsažená přezkoumala. Jednomyslně uznala nutnost Úmluvu modernizovat v souladu s praxí v oboru a podle nejnovějšího technologického rozvoje. Na základě doporučení obsažených v Olsbergově zprávě a vlastní diskuze vypracovali experti řadu návrhů na modernizaci Úmluvy. Řídící výbor Rady Evropy pro kulturu, kulturní dědictví a krajinu (CDCPP) na svém plenárním zasedání v květnu 2012 vzal tato zjištění na vědomí a potřebu návrhu revidované verze Úmluvy odsouhlasil.

V rámci mandátu CDCPP na léta 2014–2015 bylo rozhodnuto, že revizi Úmluvy provede výbor složený z expertů jmenovaných 43 smluvními státy Úmluvy (CPP-CINE), na pozměňovacích návrzích však pracovala menší skupina sestávající z 15 expertů. Na zasedáních v Paříži ve dnech 3. až 4. dubna a 29. až 30. září 2014 tato malá expertní skupina posuzovala návrhy vyplývající z Olsbergovy studie a doporučení expertů z oboru a také přezkoumala řadu dalších návrhů, které skupina vypracovala. Na plenárním zasedání smluvních stran Úmluvy ve dnech 30. až 31. března 2015 ve Štrasburku byly návrhy expertní pracovní skupiny přezkoumány a byl schválen návrh revidované Úmluvy. Tento návrh byl předán CDCPP k projednání, přijat na jeho plenárním zasedání konaném ve dnech 1. až 3. června 2015, následně předložen ke konečnému přijetí Výboru ministrů Rady Evropy a přijat.

Důvody podpisu a ratifikace revidované Úmluvy v ČR, její stručná charakteristika

Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (ETS č. 220) byla přijata 29. června 2016 a byla otevřena k podpisu dne 30. 1. 2017 v Rotterdamu. Úmluvu ke dni 21. 3. 2018 podepsalo 18 členských států Rady Evropy, z toho ji ratifikovaly Malta, Norsko, Nizozemsko, Slovensko a Švédsko. Úmluva vstoupila v platnost dne 1. 10. 2017.

V revidované Úmluvě jsou nově stanoveny podíly koproducentů (max. 80 % a min. 5 % u vícestranných koprodukcí a 90 % a 10 % u dvoustranných). Ke snížení uvedených procent jednotlivých podílů došlo především proto, že u menších členských států byla původně nastaveným procentem prakticky znemožněna participace v mezinárodních koprodukcích, zejména s vyššími a vysokými rozpočty, nová Úmluva tak vytváří právní rámec pro plnohodnotnou účast na budoucím filmovém díle i menším koproducentům. Kromě nově nastavených procentních podílů koproducentů se také zavádí institut udělení prozatímního a konečného statutu či hodnotící tabulky pro dokumentární a animovaná díla, což jsou skutečnosti, které v aplikaci původní Úmluvy činily administrativní problémy, a jsou tedy zavedeny na základě relevantních požadavků vyplývajících z dosavadní praxe.

Při podpisu revidované Úmluvy za ČR bude v souladu s čl. 5 odst. 5 Úmluvy učiněno prohlášení, že orgánem příslušným ke schvalování žádostí o udělení koprodukčního statutu je i nadále Státní fond kinematografie (Fond). Je tomu tak z praktického důvodu, že Fond uděluje na základě zákona o audiovizí podpoře kinematografie, tedy i podporu dotčených filmových koprodukcí, a má tak veškeré informace a dokumentace potřebné k vyřízení koprodukčního statutu.

Dopad provádění revidované Úmluvy na státní rozpočet, resp. veřejné prostředky

S přijetím revidované Úmluvy nevzniknou žádné dodatečné nároky na finanční prostředky ze státního rozpočtu, resp. nebude mít žádný dopad na veřejné prostředky. Filmové koprodukce budou nadále podporovány z rozpočtu Fondu, tak jako tomu je i v současné době.

Aktuálně se Fond řídí původním zněním Úmluvy, přičemž podpis revidovaného znění zefektivní dosavadní spolupráci českých producentů s koproducenty dalších zemí. Pokud jde o obecnou možnost osvobození od daní, kterou Úmluva připouští, koprodukční smlouvy poskytují tuto výhodu způsobilým dílům pouze v těch státech, které toto osvobození umožňují (např. prostřednictvím institutu tax incentives). K těmto státům Česká republika nepatří, neboť filmové pobídky poskytované Fondem nejsou v režimu daňově přenositelného kreditu, ale v režimu pobídky/slevy na odběr českých služeb a nákupů jako uznatelných nákladů.

Zhodnocení souladu revidované Úmluvy s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR

Obsah Úmluvy je slučitelný s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu ČR, se závazky vyplývajícími z členství ČR v EU, Radě Evropy a se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Přijetí Úmluvy nepředpokládá žádné změny legislativního charakteru, neboť proces udělování tzv. koprodukčního statutu je upraven v zákoně o audiovizí.

Materiál nemá žádné dopady na rovnost pohlaví.

Odůvodnění kategorie předkládané revidované Úmluvy

Vzhledem k tomu, že tato Úmluva upravuje práva a povinnosti osob a další věci, jejichž úprava je vyhrazena zákonu, jedná se ve smyslu čl. 49 písm. a) a e) Ústavy České republiky o mezinárodní smlouvu prezidentské kategorie. V souladu s čl. 2 odst. 2 písm. a) Směrnice vlády pro sjednávání, vnitrostátní projednávání, provádění a ukončování platnosti mezinárodních smluv č. 131 ze dne 11. února 2004 bude tedy Úmluva předložena Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu a následně k ratifikaci prezidentu republiky.

V Praze dne 26. září 2018

Předseda vlády:
Ing. Andrej Babiš v. r.

Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukcí (revidované znění)

[Rotterdam, 30. 1. 2017]

Preamble

Členské státy Rady Evropy a ostatní státy, jež jsou stranami Evropské kulturní úmluvy (Řada evropských smluv (ETS č. 18), signatáři této úmluvy,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy, aby se zejména zajistily a podpořily ideály a zásady, které tvoří jejich společné dědictví;

majíce na zřeteli, že svoboda tvorby a svoboda projevu tvoří základní prvky těchto zásad;

majíce na zřeteli, že jedním z cílů Evropské kulturní úmluvy je podporovat kulturní rozmanitost různých evropských zemí,

přihlížejíce k Úmluvě UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů (Paříž, 20. října 2005), která považuje kulturní rozmanitost za charakteristický rys lidstva a usiluje o posílení tvorby, produkce, šíření, distribuce a užívání kulturních projevů,

majíce na zřeteli, že filmová koprodukce jako nástroj tvorby a projevu kulturní rozmanitosti v evropském měřítku by se měla posílit;

u vědomí toho, že film je významným prostředkem kulturního a uměleckého projevu a sehrává nepostradatelnou úlohu v podpoře svobody projevu, rozmanitosti a tvořivosti, ale i demokratického občanství;

odhodlány rozvíjet tyto zásady a připomínajíce si doporučení Výboru ministrů členským státům ohledně filmového a audiovizuálního odvětví, zejména pak doporučení Rec(86)3 ohledně podpory audiovizuální produkce v Evropě a doporučení CM/Rec(2009)7 ohledně vnitrostátních politik v oblasti filmového a audiovizuálního odvětví a rozmanitosti kulturních projevů;

uznávajíce, že rozhodnutí Res(88)15, jímž se zřizuje Evropský fond na podporu koprodukce a distribuce filmových a audiovizuálních děl „Eurimages“, bylo pozměněno tak, aby umožňovalo přistoupení nečlenských států,

rozhodnuty dosáhnout těchto cílů skrze společné úsilí o podporu spolupráce a stanovení pravidel, která se přizpůsobí filmovým koprodukcím jako celku,

majíce na zřeteli, že přijetí společných pravidel v oblasti filmové koprodukce obvykle zmírňuje omezení a podporuje spolupráci,

majíce na zřeteli technologický, hospodářský a finanční rozvoj filmového průmyslu od otevření Evropské úmluvy o filmové koprodukci k podpisu (Řada evropských smluv (ETS č. 147) v roce 1992;

domnívajíce se, že tento rozvoj si žádá revizi Úmluvy z roku 1992, aby byla i nadále zajištěna účelnost a účinnost tohoto rámce pro filmovou koprodukci;

uznávající, že účelem této Úmluvy je nahradit Evropskou úmluvu o filmové koprodukci;

se dohodly na následujícím:

Kapitola I – Obecná ustanovení

Článek 1 – Cíl úmluvy

Strany této Úmluvy se zavazují, že budou podporovat rozvoj mezinárodní filmové koprodukce v souladu s následujícími ustanoveními.

Článek 2 – Působnost

- 1 Tato Úmluva upravuje vztahy mezi stranami v oblasti vícestranných koprodukcí vzniklých na území stran této Úmluvy.
- 2 Tato Úmluva se vztahuje na:
 - a koprodukce, na kterých se podílejí nejméně tři koproducenti usazení na území tří různých stran této Úmluvy, a
 - b koprodukce, na kterých se podílejí nejméně tři koproducenti usazení na území tří různých stran této Úmluvy, a dále jeden či více koproducentů, kteří na území těchto stran usazení nejsou. Celkový příspěvek ze strany koproducentů usazených mimo území stran této Úmluvy však nesmí překročit 30 % celkových nákladů na produkci.

V každém případě platí tato Úmluva pouze za předpokladu, že dotyčné dílo splňuje definici oficiálně koprodukovaného filmového díla stanovené níže v čl. 3 písm. c).

- 3 Na dvoustranné koprodukce se nadále vztahují ustanovení dvoustranných dohod uzavřených mezi stranami této Úmluvy.

V případě vícestranných koprodukcí mají před ustanoveními dvoustranných dohod mezi stranami této Úmluvy přednost ustanovení této Úmluvy. Ustanovení ohledně dvoustranných koprodukcí zůstávají v platnosti, jen pokud nejsou v rozporu s ustanoveními této Úmluvy.

- 4 Jestliže dohoda upravující vztahy mezi stranami této Úmluvy při dvoustranných koprodukcích neexistuje, platí tato Úmluva i pro dvoustranné koprodukce, nevznese-li některá ze zúčastněných stran výhradu podle ustanovení článku 22.

Článek 3 – Definice

Pro účely této Úmluvy:

- a pojem „filmové dílo“ označuje dílo jakéhokoli rozsahu na jakémkoli nosiči, jmenovitě hraná, animovaná a dokumentární filmová díla, která vyhovují ustanovením upravujícím filmový průmysl platným na území každé z dotčených stran a která jsou určena k promítání v kinech;
- b pojem „koproducenti“ označuje filmové produkční společnosti nebo producenty usazené na území stran této Úmluvy a vázané koprodukční smlouvou;
- c pojem „oficiálně koprodukované filmové dílo“ (dále jen „film“) označuje filmové dílo, které splňuje podmínky stanovené v příloze II, která je nedílnou součástí této Úmluvy;
- d pojem „vícestranná koprodukce“ označuje filmové dílo produkované nejméně třemi koproducenty tak, jak je definováno výše v čl. 2 odst. 2.

Kapitola II – Pravidla pro koprodukce

Článek 4 – Příslušnost k národním filmům

- 1 Filmová díla vytvořená jako vícestranné koprodukce, která spadají do oblasti působnosti této Úmluvy, mají nárok na výhody poskytované národním filmům podle právních a správních předpisů platných na území každé ze stran této Úmluvy, které se na dané koprodukci podílejí.
- 2 Výhody udělí konkrétnímu koproducentovi strana, na jejímž území je usazen, a to v souladu s podmínkami a omezeními, jež jsou dány právními a správními předpisy platnými na území příslušné strany, a v souladu s ustanoveními této Úmluvy.

Článek 5 – Podmínky pro získání koprodukčního statusu

- 1 Každé koprodukční filmové dílo musí schválit příslušné orgány stran Úmluvy, na jejichž území jsou koproducenti usazeni, a to po vzájemné konzultaci mezi příslušnými orgány a v souladu s postupy stanovenými v příloze I. Tato příloha je nedílnou součástí Úmluvy.
- 2 Žádost o koprodukční status je nutné předložit ke schválení příslušným orgánům v souladu s postupem podávání žádostí uvedeným v příloze I. Toto schválení je konečné, s výjimkou případů nedodržení původních závazků týkajících se uměleckých, finančních nebo technických záležitostí.
- 3 Koprodukční status nemohou získat projekty zjevně pornografického charakteru ani projekty, které prosazují diskriminaci, nenávist či násilí nebo neskryvaně urážejí lidskou důstojnost.
- 4 Výhody poskytované na základě koprodukčního statusu budou uděleny koproducentům, u nichž bude shledáno, že vlastní adekvátní technické i finanční prostředky a že mají dostatečnou profesní kvalifikaci.

-
- 5 Každý smluvní stát určí příslušné orgány zmíněné výše v odstavci 2 prohlášením učiněným v době podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, listiny o schválení nebo listiny o přistoupení. Prohlášení lze později kdykoli upravit.

Článek 6 – Poměr příspěvků jednotlivých koproducentů

- 1 U vícestranných koprodukcí musí minimální příspěvek dosahovat nejméně 5 % a maximální příspěvek nesmí přesáhnout 80 % z celkových nákladů na produkci filmového díla. Nedosahuje-li minimální příspěvek 20 % nebo je-li koprodukce pouze finančního charakteru, může příslušná strana podniknout kroky k omezení či zamezení přístupu k vnitrostátním režimům podpory produkce.
- 2 Pakliže tato úmluva nahrazuje dvoustrannou smlouvu mezi stranami podle ustanovení čl. 2 odst. 4, musí minimální příspěvek dosahovat nejméně 10 % a maximální příspěvek nesmí přesáhnout 90 % z celkových nákladů na produkci filmového díla. Nedosahuje-li minimální příspěvek 20 % nebo je-li koprodukce pouze finančního charakteru, může příslušná strana podniknout kroky k omezení či zamezení přístupu k vnitrostátním režimům podpory produkce.

Článek 7 – Práva koproducentů na filmové dílo

- 1 Koprodukční smlouva musí každému z koproducentů garantovat spoluvlastnictví hmotných i nehmotných majetkových práv k filmu. Smlouva musí zahrnovat ustanovení o tom, že hlavní kopie filmu (první vyrobená verze) bude uložena v místě, na němž se koproducenti navzájem dohodnou, a musí jim zaručovat volný přístup k tomuto místu.
- 2 Koprodukční smlouva rovněž musí každému z koproducentů garantovat právo na přístup k materiálům a k originální kopii filmu pro potřeby kopírování díla.

Článek 8 – Technický a umělecký podíl

- 1 Příspěvek každého z koproducentů sestává z účinného technického a uměleckého podílu. V zásadě a v souladu s mezinárodními povinnostmi, jimiž jsou strany vázány, platí, že příspěvek každého z koproducentů vztahující se k tvůrčímu, uměleckému a technickému personálu, obsazení a vybavení musí být úměrný investici koproducenta.
- 2 S výhradami mezinárodních závazků stran Úmluvy a požadavků scénáře musí štáb, který dílo natáčí, sestávat z příslušníků států, které jsou koprodukčními partnery, a v příslušných státech musí v zásadě probíhat i postprodukce.

Článek 9 – Finanční koprodukce

- 1 Bez ohledu na ustanovení článku 8 a v závislosti na konkrétních podmínkách a omezeních stanovených právními a správními předpisy platnými na území stran Úmluvy mohou koprodukce získat koprodukční status podle ustanovení této Úmluvy, jestliže splňují následující podmínky:
 - a obsahují aspoň jeden menšinový příspěvek, který může být v závislosti na koprodukční smlouvě pouze finančního charakteru, přičemž každý z takových národních podílů musí činit nejméně 10 % a nejvýše 25 %;
 - b zahrnují většinového koproducenta, který zajišťuje faktický technický a umělecký příspěvek a ve své zemi splňuje podmínky pro uznání filmového díla jako národního díla;
 - c přispívají k prosazování kulturní rozmanitosti a mezikulturního dialogu; a
 - d jsou zakotveny v koprodukčních smlouvách, které zahrnují ustanovení o rozdělení příjmů.

-
- 2 Finanční koprodukce mohou koprodukční status získat teprve poté, co příslušné orgány udělí svůj souhlas v konkrétním případě, a to především s ohledem na níže uvedená ustanovení článku 10.

Článek 10 – Všeobecná vyváženost

- 1 Během filmové spolupráce mezi stranami je nutné zachovávat všeobecnou vyváženost s ohledem na celkovou částku investovanou jak do koprodukčního filmového díla, tak na umělecký a technický podíl stran.
- 2 Pokud některá ze stran zaznamenaná v průběhu koprodukce za přiměřené časové období nedostatečnou spoluprací jedné či více ostatních stran, může podmínit svůj souhlas s další koprodukci obnovením vyvážených vztahů ve filmové spolupráci s těmito stranami.

Článek 11 – Vstup a pobyt

V souladu s platnými právními předpisy a mezinárodními závazky usnadní každá ze stran technickému i uměleckému personálu ostatních stran podílejících se na koprodukci vstup na své území a pobyt na něm, jakož i udělení pracovních povolení. Obdobně zajistí každá ze stran potřebná povolení k dočasnému dovozu a zpětnému vývozu vybavení nutného k produkci a distribuci filmových děl, která spadají do oblasti působnosti této Úmluvy.

Článek 12 – Uvádění koprodukčních zemí

- 1 V koprodukčně vyrobených filmových dílech musí být uvedeny koprodukční země.
- 2 Dané země musí být jasně uvedeny v titulcích filmu, na veškerých informačních a reklamních materiálech i při promítání filmového díla.

Článek 13 – Vývoz

Pokud se koprodukované filmové dílo vyváží do země, kde dovoz filmových děl podléhá kvótám, a některá z koprodukcujících stran nemá právo na volný vstup svých filmových děl do dovážející země:

- a obvykle se filmové dílo připočítá ke kvótě země s většinovým podílem;
- b u filmového díla s rovnoměrným podílem z více zemí se filmové dílo připočítá ke kvótě země, která má pro vývoz do dovážející země nejvýhodnější podmínky;
- c v případě, že nelze použít ustanovení uvedená v písmenech a) a b) výše, započítá se filmové dílo do kvóty strany, která poskytla režiséra.

Článek 14 – Jazyky

V průběhu schvalování koprodukčního statusu si příslušný orgán strany Úmluvy může vyžádat od koproducenta usazeného na jejím území konečnou verzi filmového díla v některém z jazyků této strany.

Článek 15 – Festivaly

Nerohodnou-li se koproducenti jinak, budou koprodukovaná filmová díla promítána na mezinárodních festivalech stranou, v níž je usazen většinový koproducent, a v případě rovného finančního podílu pak stranou, která poskytla režiséra.

Kapitola III – Závěrečná ustanovení

Článek 16 – Účinnost Úmluvy

- 1 Pokud jde o strany této Úmluvy, nahrazuje tato Úmluva Evropskou úmluvu o filmové koprodukci, která byla otevřena k podpisu dne 2. října 1992.
- 2 Ve vztazích mezi stranami této Úmluvy a stranami Úmluvy z roku 1992, které tuto Úmluvu neratifikovaly, platí nadále Úmluva z roku 1992.

Článek 17 – Monitorování Úmluvy a dodatky k přílohám I a II

- 1 Za monitorování této Úmluvy zodpovídá Řídící výbor Evropského fondu na podporu koprodukce a distribuce filmových a audiovizuálních děl „Eurimages“.
- 2 Při plnění úkolů svěřených touto Úmluvou Řídícímu výboru mohou být přítomny i strany této Úmluvy, které nejsou členy Fondu „Eurimages“, přičemž každá taková strana má v Řídícím výboru Fondu „Eurimages“ jeden hlas.
- 3 Řídící výbor Fondu „Eurimages“ může v zájmu účinného provádění této Úmluvy:
 - a předkládat návrhy za účelem usnadnění výměny zkušeností a osvědčených postupů mezi stranami,
 - b vyjadřovat svá stanoviska k jakýmkoli otázkám týkajícím se uplatňování a provádění této Úmluvy a předkládat stranám v tomto ohledu konkrétní doporučení.
- 4 Za účelem aktualizace ustanovení příloh I a II této Úmluvy tak, aby nadále odpovídaly osvědčeným postupům ve filmovém průmyslu, může kterákoli ze stran, Výbor ministrů či Řídící výbor Evropského fondu na podporu koprodukce a distribuce filmových a audiovizuálních děl „Eurimages“ navrhnout dodatky. Návrhy dodatků oznámí stranám generální tajemník Rady Evropy.
- 5 Po konzultaci se stranami může Výbor ministrů navržený dodatek vypracovaný v souladu s odstavcem 4 přijmout většinou hlasů stanovenou v čl. 20 písm. d) Statutu Rady Evropy. Dodatek vstoupí v platnost po uplynutí jednoho roku od data, kdy byl předán stranám. V této lhůtě může kterákoli ze stran oznámit generálnímu tajemníkovi své případné námitky proti vstupu dodatku v platnost.
- 6 Oznámí-li generálnímu tajemníkovi Rady Evropy námitku proti vstupu dodatku v platnost jedna třetina stran, dodatek v platnost nevstoupí.
- 7 Oznámí-li námitku méně než jedna třetina stran, vstoupí dodatek v platnost pro strany, které žádné námitky nevnesly.

-
- 8 Poté, kdy dodatek vstoupí v platnost v souladu s odstavci 5 a 7 tohoto článku, a některá ze stran vůči němu vznese námitku, začne dodatek pro danou stranu platit první den v měsíci následujícím po datu, k němuž strana oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že dodatek přijímá. Strana, která vznesla námitku, ji může kdykoli odvolat oznámením této skutečnosti generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
 - 9 Přijme-li Výbor ministrů dodatek, nesmí stát nebo Evropská unie vyjádřit souhlas s tím, že bude vázán touto Úmluvou, aniž by současně neschválil i dodatek.

Článek 18 – Podpis, ratifikace, přijetí a schválení

- 1 Tato Úmluva je otevřena k podpisu členskými státy Rady Evropy a dalším smluvním státům Evropské kulturní úmluvy, které mohou svůj souhlas s tím, že budou touto Úmluvou vázány, vyjádřit:
 - a podpisem bez výhrady ratifikace, přijetí či schválení; nebo
 - b podpisem s výhradou ratifikace, přijetí či schválení s následnou ratifikací, přijetím či schválením.
- 2 Ratifikační listina, listina o přijetí či listina o schválení se uloží u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 19 – Vstup v platnost

- 1 Tato Úmluva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data, k němuž tři státy včetně nejméně dvou členských států Rady Evropy vyjádří souhlas s tím, že budou Úmluvou vázány v souladu s ustanoveními článku 18.
- 2 Pro signatářské státy, které vyjádří svůj souhlas s tím, že budou Úmluvou vázány následně, vstoupí Úmluva v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data podpisu nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení.

Článek 20 – Přístup nečlenských států

- 1 Poté, co tato Úmluva vstoupí v platnost, může Výbor ministrů Rady Evropy po konzultaci se stranami přizvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, nebo Evropskou unii, aby k této Úmluvě přistoupil, a to na základě rozhodnutí přijatého většinou hlasů stanovenou v čl. 20 písm. d) Statutu Rady Evropy a jednomyslného hlasování všech zástupců smluvních států, které jsou oprávněny ve Výboru ministrů zasedat.
- 2 Pro jakýkoli přistupující stát nebo Evropskou unii v případě jejich přístupu, vstoupí tato Úmluva v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 21 – Územní doložka

- 1 Každý stát může v okamžiku podpisu nebo při ukládání ratifikační listiny, listiny o přijetí, listiny o schválení či listiny o přístupu určit jedno či více území, na nichž má tato Úmluva platit.
- 2 Kdykoli poté může kterákoli ze stran prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit použití této Úmluvy na jakékoli další území, které v prohlášení uvede. Pro takové území vstoupí tato Úmluva v platnost prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data obdržení prohlášení generálním tajemníkem.
- 3 Jakékoli prohlášení učiněné podle předchozích dvou odstavců pro jakékoli území určené v takovém prohlášení, může být odvoláno oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Odvolání nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data, kdy generální tajemník oznámení obdrží.

Článek 22 – Výhrady

- 1 Každý stát může v okamžiku podpisu nebo při ukládání ratifikační listiny, listiny o přijetí, listiny o schválení či listiny o přístupu prohlásit, že na jeho dvoustranné koprodukční vztahy s jednou či více stranami se nevztahuje čl. 2 odst. 4. Může si navíc vyhradit právo pevně stanovit maximální podíl příspěvku jinak, než je uvedeno v čl. 9 odst. 1 písm. a). Jiné výhrady vznést nelze.
- 2 Strana, která vznesla výhradu podle ustanovení přechodního odstavce, ji může zcela nebo zčásti odvolat zasláním oznámení generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Odvolání nabývá účinnosti k datu, kdy generální tajemník oznámení obdrží.

Článek 23 – Výpověď

- 1 Kterákoli ze stran může tuto Úmluvu kdykoli vypovědět zasláním oznámení generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
- 2 Výpověď nabývá účinnosti prvního dne měsíce následujícího po uplynutí šesti měsíců od data, kdy generální tajemník oznámení obdrží.

Článek 24 – Oznámení

Generální tajemník Rady Evropy vyrozumí členské státy Rady Evropy, jakož i Evropskou unii a jakýkoli stát, který k Úmluvě přistoupil nebo k tomu byl přizván, o:

- a každém podpisu;
- b každém uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, listiny o schválení či listiny o přístupu;
- c každém datu vstupu této Úmluvy v platnost v souladu s články 19, 20 a 21;
- d každé výhradě i odvolání výhrady učiněných v souladu s článkem 22;

-
- e každém prohlášení učiněném podle čl. 5 odst. 5;
 - f každé výpovědi oznámené podle článku 23;
 - g jakémkoli jiném aktu, oznámení nebo sdělení, které se k této Úmluvě vztahují,

na důkaz čehož připojují níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této Úmluvě své podpisy.

Dáno v Rotterdamu dne 30. ledna 2017 v angličtině a francouzštině, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie státům uvedeným v čl. 18 odst. 1, jakož i Evropské unii a kterémukoli státu, který byl přizván přistoupit k této Úmluvě.

Příloha I – Postup podávání žádostí

Chtějí-li producenti usazení na území stran Úmluvy využívat ustanovení této Úmluvy, musí včas před zahájením hlavního natáčení nebo hlavní animace předložit žádost o prozatímní status koprodukce a přiložit k ní níže uvedené dokumenty. Nejpozději měsíc před zahájením natáčení musí být příslušným orgánům doručeny následující dokumenty, a to v dostatečném množství, aby mohly být předány orgánům ostatních stran:

- prohlášení o stavu autorských práv,
- synopse filmu,
- předběžný seznam technických a uměleckých příspěvků každé ze zúčastněných zemí,
- rozpočet a předběžný finanční plán,
- předběžný harmonogram produkce,
- koprodukční smlouva nebo synopse dohody („deal memo“) mezi koproducenty. Tento dokument musí obsahovat ustanovení upravující rozdělení příjmů či území mezi koproducenty.

Konečný koprodukční status bude udělen po dokončení filmu a poté, co vnitrostátní orgány přezkoumají konečné verze následujících dokumentů:

- úplný název,
- konečný scénář,
- konečný seznam technických a uměleckých příspěvků každé ze zúčastněných zemí,
- konečný výkaz nákladů,
- konečný finanční plán,
- koprodukční smlouva mezi koproducenty. Tato smlouva musí zahrnovat ustanovení upravující rozdělení příjmů či území mezi koproducenty.

Vnitrostátní orgány si mohou pro účely posouzení žádosti vyžádat další dokumenty v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Žádost i další dokumenty se předkládají pokud možno v jazyce příslušných orgánů, jimž jsou předkládány.

Příslušné vnitrostátní orgány si žádost s příloženými dokumenty po jejich přijetí navzájem předají. Příslušný orgán strany Úmluvy s menšinovým finančním podílem může vydat své stanovisko až po obdržení stanoviska od strany s většinovým finančním podílem.

Příloha II – Definice způsobilého filmového díla

- 1 Filmové hrané dílo je způsobilé získat status oficiální koprodukce ve smyslu čl. 3 písm. c), pokud podle níže uvedeného seznamu prvků získá za prvky pocházející ze smluvních států Úmluvy nejméně 16 z celkově možných 21 bodů.
- 2 S přihlédnutím k charakteru koprodukce mohou příslušné orgány po vzájemné konzultaci udělit koprodukční status i dílu, které získalo méně než obvykle požadovaných 16 bodů.

Prvky pocházející ze smluvních států úmluvy	Váhové body
Režie	4
Scénář	3
Hudba	1
Hlavní role	3
Druhá hlavní role	2
Třetí hlavní role	1
Hlavní kameraman	1
Hlavní zvukař	1
Hlavní střihač	1
Hlavní kostymér	1
Studio nebo místo natáčení	1
Místo výroby vizuálních efektů (VFX) <i>nebo</i> počítačové grafiky (CGI)	1
Místo postprodukce	1
	<hr/>
	21
Pozn.: První, druhá a třetí hlavní role se stanoví podle počtu odpracovaných dnů.	

- 3 Filmové animované dílo může získat status oficiální koprodukce ve smyslu čl. 3 písm. c), pokud podle níže uvedeného seznamu prvků získá za prvky pocházející ze smluvních států Úmluvy nejméně 15 z celkově možných 23 bodů.
- 4 S přihlédnutím k charakteru koprodukce mohou příslušné orgány po vzájemné konzultaci udělit koprodukční status i dílu, které získalo méně než obvykle požadovaných 15 bodů.

Prvky pocházející ze smluvních států úmluvy	Váhové body
Koncept	1
Scénář	2
Struktura postav	2
Hudba	1
Režie	2
Obrázkový scénář (storyboard)	2
Dekorace	1
Počítačové zajištění	1
Prostorové uspořádání (2D) <i>nebo</i> prostorové uspořádání a kamerové bloky (3D)	2
75 % výdajů na animaci ve státech Úmluvy	3
75 % čištění, tónování a kolorování ve státech Úmluvy (2D)	3
<i>nebo</i> 75 % kolorování, osvětčování, přípravy 3D modelů, modelování a texturování ve státech Úmluvy (3D)	
Kompozice <i>nebo</i> kamera	1
Střih	1
Zvuk	1
	<hr/>
	23

-
- 5 Filmové dokumentární dílo může získat status oficiální koprodukce ve smyslu čl. 3 písm. c), pokud podle níže uvedeného seznamu prvků získá za prvky pocházející ze smluvních států Úmluvy nejméně 50 % z celkového počtu relevantních bodů.
- 6 S přihlédnutím k charakteru koprodukce mohou příslušné orgány po vzájemné konzultaci udělit koprodukční status i dílu, které získalo méně než obvykle požadovaných 50 % z celkového počtu relevantních bodů.

Prvky pocházející ze smluvních států úmluvy	Váhové body
Režie	4
Scénář	1
Kamera	2
Střih	2
Režerše	1
Hudba	1
Zvuk	1
Místo natáčení	1
Místo postprodukce	2
Místo výroby vizuálních efektů (VFX) <i>nebo</i> počítačové grafiky (CGI)	1
	<hr/> 16

Council of Europe Convention on Cinematographic Co-production (revised)

Rotterdam, 30.I.2017

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States Parties to the European Cultural Convention (ETS No. 18), signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members in order, in particular, to safeguard and promote the ideals and principles which form their common heritage;

Considering that freedom of creation and freedom of expression constitute fundamental elements of these principles;

Considering that fostering the cultural diversity of the various European countries is one of the aims of the European Cultural Convention;

Having regard to the UNESCO Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions (Paris, 20 October 2005), which recognises cultural diversity as a defining characteristic of humanity and strives to strengthen the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of cultural expressions;

Considering that cinematographic co-production, an instrument of creation and expression of cultural diversity on a global scale, should be reinforced;

Aware that film is an important means of cultural and artistic expression with an essential role in upholding the freedom of expression, diversity and creativity, as well as democratic citizenship;

Determined to develop these principles and recalling the recommendations of the Committee of Ministers to member States on the cinema and the audiovisual field, and particularly Recommendation [Rec\(86\)3](#) on the promotion of audiovisual production in Europe and Recommendation [CM/Rec\(2009\)7](#) on national film policies and the diversity of cultural expressions;

Acknowledging that Resolution [Res\(88\)15](#) setting up a European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works "Eurimages" has been amended to allow the accession of non-member States;

Resolved to achieve these objectives thanks to a common effort to foster co-operation and define rules which adapt themselves to cinematographic co-productions as a whole;

Considering that the adoption of common rules tends to decrease restrictions and encourage co-operation in the field of cinematographic co-production;

Considering the technological, economic and financial evolution of the film industry since the opening for signature of the European Convention on Cinematographic Co-production (ETS No. 147) in 1992;

Believing that this development necessitates a revision of the 1992 Convention in order to ensure the continued relevance and effectiveness of this framework for cinematographic co-production;

Acknowledging that the present Convention is intended to replace the European Convention on Cinematographic Co-production,

Have agreed as follows:

Chapter I – General provisions

Article 1 – Aim of the Convention

The Parties to this Convention undertake to promote the development of international cinematographic co-production in accordance with the following provisions.

Article 2 – Scope

- 1 This Convention shall govern relations between the Parties in the field of multilateral co-productions originating in the territory of the Parties.
- 2 This Convention shall apply:
 - a to co-productions involving at least three co-producers, established in three different Parties to the Convention; and
 - b to co-productions involving at least three co-producers established in three different Parties to the Convention and one or more co-producers that are not established in such Parties. The total contribution of the co-producers who are not established in the Parties to the Convention may not, however, exceed 30% of the total cost of the production.

In all cases, this Convention shall only apply on condition that the work meets the definition of an officially co-produced cinematographic work as defined in Article 3, sub-paragraph c, below.

- 3 The provisions of bilateral agreements concluded between the Parties to this Convention shall continue to apply to bilateral co-productions.

In the case of multilateral co-productions, the provisions of this Convention shall override those of bilateral agreements between Parties to the Convention. The provisions concerning bilateral co-productions shall remain in force if they do not contravene the provisions of this Convention.

- 4 In the absence of any agreement governing bilateral co-production relations between two Parties to this Convention, the Convention shall also apply to bilateral co-productions, unless a reservation has been made by one of the Parties involved under the terms of Article 22.

Article 3 – Definitions

For the purposes of this Convention:

- a the term “cinematographic work” shall mean a work of any length or medium, in particular cinematographic works of fiction, animation and documentaries, which complies with the provisions governing the film industry in force in each of the Parties concerned and is intended to be shown in cinemas;
- b the term “co-producers” shall mean cinematographic production companies or producers established in the Parties to this Convention and bound by a co-production contract;
- c the term “officially co-produced cinematographic work” (hereafter “the film”) shall mean a cinematographic work which meets the conditions laid down in Appendix II, which is an integral part of this Convention;
- d the term “multilateral co-production” shall mean a cinematographic work produced by at least three co-producers as defined in Article 2, paragraph 2, above.

Chapter II – Rules applicable to co-productions

Article 4 – Assimilation to national films

- 1 Cinematographic works made as multilateral co-productions and falling within the scope of this Convention shall be entitled to the benefits granted to national films by the legislative and regulatory provisions in force in each of the Parties to this Convention participating in the co-production concerned.
- 2 The benefits shall be granted to each co-producer by the Party in which the co-producer is established, under the conditions and limits provided for by the legislative and regulatory provisions in force in that Party and in accordance with the provisions of this Convention.

Article 5 – Conditions for obtaining co-production status

- 1 Any co-production of cinematographic works shall be subject to the approval of the competent authorities of the Parties in which the co-producers are established, after consultation between the competent authorities and in accordance with the procedures laid down in Appendix I. This appendix shall form an integral part of this Convention.
- 2 Applications for co-production status shall be submitted for approval to the competent authorities according to the application procedure laid down in Appendix I. This approval shall be final except in the case of failure to comply with the initial undertakings concerning artistic, financial or technical matters.
- 3 Projects of a blatantly pornographic nature or those that advocate discrimination, hate or violence or openly offend human dignity cannot be accorded co-production status.
- 4 The benefits provided by co-production status shall be granted to co-producers who are deemed to possess adequate technical and financial means, and sufficient professional qualifications.
- 5 Each Contracting State shall designate the competent authorities mentioned in paragraph 2 above by means of a declaration made at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. This declaration may be modified at any time afterwards.

Article 6 – Proportions of contributions from each co-producer

- 1 In the case of multilateral co-production, the minimum contribution may not be less than 5% and the maximum contribution may not exceed 80% of the total production cost of the cinematographic work. When the minimum contribution is less than 20% or the co-production

is financial only, the Party concerned may take steps to reduce or bar access to national production support schemes.

- 2 When this Convention takes the place of a bilateral agreement between two Parties under the provisions of Article 2, paragraph 4, the minimum contribution may not be less than 10% and the largest contribution may not exceed 90% of the total production cost of the cinematographic work. When the minimum contribution is less than 20% or the co-production is financial only, the Party concerned may take steps to reduce or bar access to national production support schemes.

Article 7 – Rights of co-producers to the cinematographic work

- . The co-production contract must guarantee to each co-producer joint ownership of the tangible and intangible property rights of the film. The contract shall include the provision that the film master (first completed version) shall be kept in a place mutually agreed by the co-producers, and shall guarantee them free access to it.
- 2 The co-production contract must also guarantee to each co-producer the right to access the material and the film master for use as a medium of duplication.

Article 8 – Technical and artistic participation

- 1 The contribution of each of the co-producers shall include effective technical and artistic participation. In principle, and in accordance with international obligations binding the Parties, the contribution of the co-producers relating to creative, technical and artistic personnel, cast and facilities, must be proportional to their investment.
- 2 Subject to the international obligations binding the Parties and to the demands of the screenplay, the crew involved in filming the work must be made up of nationals of the States which are partners in the co-production, and post-production shall normally be carried out in those States.

Article 9 – Financial co-productions

- 1 Notwithstanding the provisions of Article 8, and subject to the specific conditions and limits laid down in the laws and regulations in force in the Parties, co-productions may be granted co-production status under the provisions of this Convention if they meet the following conditions:
 - a include one or more minority contributions which may be financial only, in accordance with the co-production contract, provided that each national share is neither less than 10% nor more than 25% of the production costs;
 - b include a majority co-producer who makes an effective technical and artistic contribution and satisfies the conditions for the cinematographic work to be recognised as a national work in his or her country;
 - c help to promote cultural diversity and intercultural dialogue; and
 - d are embodied in co-production contracts which include provisions for the distribution of receipts.
- 2 Financial co-productions shall only qualify for co-production status once the competent authorities have given their approval in each individual case, in particular taking into account the provisions of Article 10 below.

Article 10 – General balance

- 1 A general balance must be maintained in the cinematographic relations of the Parties, with regard both to the total amount invested and the artistic and technical participation in co-production cinematographic works.
- 2 A Party which, over a reasonable period, observes a deficit in its co-production relations with one or more other Parties may withhold its approval of a subsequent co-production until balanced cinematographic relations with that or those Parties have been restored.

Article 11 – Entry and residence

In accordance with the laws and regulations and international obligations in force, each Party shall facilitate entry and residence, as well as the granting of work permits in its territory, of technical and artistic personnel from other Parties participating in a co-production. Similarly, each Party shall permit the temporary import and re-export of equipment necessary to the production and distribution of cinematographic works falling within the scope of this Convention.

Article 12 – Credits of co-producing countries

- 1 Co-producing countries shall be credited in co-produced cinematographic works.
- 2 The names of these countries shall be clearly mentioned in the credit titles, in all publicity and promotion material and when the cinematographic works are being shown.

Article 13 – Export

When a co-produced cinematographic work is exported to a country where imports of cinematographic works are subject to quotas and one of the co-producing Parties does not have the right of free entry for its cinematographic works to the importing country:

- a the cinematographic work shall normally be added to the quota of the country which has the majority participation;
- b in the case of a cinematographic work which comprises an equal participation from different countries, the cinematographic work shall be added to the quota of the country which has the best opportunities for exporting to the importing country;
- c when the provisions of sub-paragraphs a and b above cannot be applied, the cinematographic work shall be entered in the quota of the Party which provides the director.

Article 14 – Languages

When according co-production status, the competent authority of a Party may demand from the co-producer established therein a final version of the cinematographic work in one of the languages of that Party.

Article 15 – Festivals

Unless the co-producers decide otherwise, co-produced cinematographic works shall be shown at international festivals by the Party where the majority co-producer is established, or, in the case of equal financial participation, by the Party which provides the director.

Chapter III – Final provisions

Article 16 – Effects of the Convention

- 1 This Convention shall replace, as regards its States Parties, the European Convention on Cinematographic Co-production, which was opened for signature on 2 October 1992.
- 2 In relations between a Party to the present Convention and a Party to the 1992 Convention which has not ratified the present Convention, the 1992 Convention shall continue to apply.

Article 17 – Follow-up of the Convention and amendments to Appendices I and II

- 1 The Board of Management of the European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works “Eurimages” shall be responsible for the follow-up of this Convention.
- 2 Any Party to this Convention which is not a member of “Eurimages” may be represented and have one vote in the Board of Management of “Eurimages” when the Board carries out the tasks assigned to it by this Convention.
- 3 In order to promote the effective application of the Convention, the Board of Management of “Eurimages” may:
 - a make proposals to facilitate the exchange between Parties of experience and good practice;
 - b formulate its opinion on any question concerning the application and the implementation of this Convention and make specific recommendations to Parties in this respect.
- 4 In order to update the provisions of Appendices I and II of this Convention to ensure their continuing relevance to common practices in the cinematographic industry, amendments may be proposed by any Party, by the Committee of Ministers or by the Board of Management of the European Support Fund for the Co-production and Distribution of Creative Cinematographic and Audiovisual Works “Eurimages”. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 5 After having consulted the Parties, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 4 by the majority provided for in Article 20.d, of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.
- 6 If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 7 If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 8 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 5 and 7 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which the Party has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance of the

amendment. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying the Secretary General of the Council of Europe.

- 9 If the Committee of Ministers adopts an amendment, a State or the European Union may not express its consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

Article 18 – Signature, ratification, acceptance, approval

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States Parties to the European Cultural Convention which may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 19 – Entry into force

- 1 The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three States, including at least two member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of Article 18.
- 2 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of signature or of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 20 – Accession of non-member States

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties, invite any State not a member of the Council of Europe, as well as the European Union, to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d, of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of any acceding State or of the European Union, in the event of its accession, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 21 – Territorial clause

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such a declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 22 – Reservations

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that Article 2, paragraph 4, does not apply to its bilateral co-production relations with one or more Parties. Moreover, it may reserve the right to fix a maximum participation share different from that laid down in Article 9, paragraph 1.a. No other reservation may be made.
- 2 Any Party which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 23 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 24 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, as well as the European Union and any State which has acceded to this Convention or has been invited to do so, of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 19, 20 and 21;
- d any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 22;

- e any declaration made in accordance with Article 5, paragraph 5;
- f any denunciation notified in accordance with Article 23;
- g any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Rotterdam, this 30th day of January 2017, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to the States mentioned in Article 18, paragraph 1, as well as to the European Union and any State which has been invited to accede to this Convention.

Appendix I – Application procedure

In order to benefit from the provisions of this Convention, the co-producers established in the Parties must, in due time before principal photography or principal animation commences, submit an application for provisional co production status and attach the documents listed below. These documents must reach the competent authorities in sufficient number for them to be communicated to the authorities of the other Parties at the latest one month before shooting commences:

- a declaration of the situation of the authors' rights;
- a synopsis of the film;
- a provisional list of the technical and artistic contributions from each of the countries involved;
- a budget and a provisional financing plan;
- a provisional production schedule;
- the co-production contract or a short-form agreement ("deal memo") made between the co-producers. This document must include clauses providing for the distribution of receipts or territories between the co-producers.

Final co-production status is granted on completion of the film and after examination of the following definitive production documents by the national authorities:

- a complete chain of title;
- a final script;
- a definitive list of the technical and artistic contributions from each of the countries involved;
- a final cost report;
- a definitive financing plan;
- the co-production contract made between the co-producers. This contract must include clauses providing for the distribution of receipts or territories between the co-producers.

National authorities can request any other document necessary for the evaluation of the application in accordance with national legislation.

The application and other documents shall be presented, if possible, in the language of the competent authorities to which they are submitted.

The competent national authorities shall send each other the application and attached documentation once they have been received. The competent authority of the Party with the

minority financial participation shall not give its approval until the opinion of the Party with the majority financial participation has been received.

Appendix II – Definition of a qualifying cinematographic work

- 1 A cinematographic work of fiction qualifies as an official co-production in the sense of Article 3, sub-paragraph c, if with regard to the elements originating in the States Parties to the Convention, it obtains at least 16 points out of a possible total of 21, according to the list of elements set out below.
- 2 Having regard to the characteristics of the co-production, the competent authorities may, after consulting each other, grant co-production status to a work with a number of points that is less than the normally required 16 points.

Elements originating in States Parties to the Convention	Weighting points
Director	4
Scriptwriter	3
Composer	1
First role	3
Second role	2
Third role	1
Head of Department – cinematography	1
Head of Department – sound	1
Head of Department – picture editing	1
Head of Department – production or costume design	1
Studio or shooting location	1
Visual effects (VFX) or Computer-generated imagery (CGI) location	1
Post-production location	1
N.B.	<hr/>
	21
First, second and third roles are determined by number of days worked.	

3 A cinematographic animation work qualifies as an official co-production in the sense of Article 3, sub-paragraph c, if it obtains at least 15 points out of a possible total of 23, according to the list of elements set out below.

4 Having regard to the characteristics of the co-production, the competent authorities may, after consulting each other, grant co-production status to a work with a number of points that is less than the normally required 15 points.

Elements originating in States Parties to the Convention	Weighting points
Conception	1
Script	2
Character design	2
Music composition	1
Directing	2
Storyboard	2
Chief decorator	1
Computer backgrounds	1
Layout (2D) <i>or</i> layout and camera blocks (3D)	2
75% of expenses for animation in States Parties to the Convention	3
75% of the cleaning, inter-betweening and colouring in States Parties to the Convention (2D)	
<i>or</i>	3
75% of the colouring, lighting, rigging, modelling and texturing in States Parties to the Convention (3D)	
Compositing <i>or</i> camera	1
Editing	1
Sound	1
	<hr/>
	23

- 5 A cinematographic documentary work qualifies as an official co-production in the sense of Article 3, sub-paragraph c, if it obtains at least 50% of the total applicable points according to the list of elements set out below.
- 6 Having regard to the characteristics of the co-production, the competent authorities may, after consulting each other, grant co-production status to the work with less than the normally required 50% of the total applicable points.

Elements originating in States Parties to the Convention	Weighting points
Director	4
Scriptwriter	1
Camera	2
Editor	2
Researcher	1
Composer	1
Sound	1
Shooting location	1
Post-production location	2
Visual effects (VFX) or Computer-generated imagery (CGI) location	1
	<hr/> 16

Article 22 – Réserves

- 1 Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer que l'article 2, paragraphe 4, ne s'applique pas dans ses relations bilatérales de coproduction avec une ou plusieurs Parties. En outre, il peut se réserver le droit de fixer une participation maximale différente de celle qui est établie à l'article 9, paragraphe 1.a. Aucune autre réserve ne peut être faite.
- 2 Toute Partie qui a formulé une réserve en vertu du paragraphe précédent peut la retirer en tout ou en partie en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet à la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 23 – Dénonciation

- 1 Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 2 La dénonciation prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'un délai de six mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 24 – Notifications

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, ainsi qu'à l'Union européenne et à tout Etat ayant adhéré à la présente Convention ou ayant été invité à le faire :

- a toute signature ;
- b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;
- c toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention, conformément à ses articles 19, 20 et 21 ;
- d toute réserve et tout retrait de réserve formulés en application de l'article 22 ;
- e toute déclaration faite conformément à l'article 5, paragraphe 5 ;
- f toute dénonciation notifiée conformément à l'article 23 ;
- g tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Rotterdam, le 30 janvier 2017 en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats mentionnés à l'article 18, paragraphe 1, ainsi qu'à l'Union européenne et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention.

CERTIFIED COPY

Strasbourg, this 29 August 2018
For the Secretary General

Polakiewicz

Jörg POLAKIEWICZ
Director of Legal Advice
and Public International Law